

REGIONAAL TUCHTCOLLEGE VOOR DE GEZONDHEIDSZORG

Beslissing in de zaak onder nummer van: 09181a

Uitspraak: 19 oktober 2010

**HET REGIONAAL TUCHTCOLLEGE VOOR DE GEZONDHEIDS-
ZORG**

TE EINDHOVEN

heeft het volgende overwogen en beslist omtrent de op 8 oktober 2009 binnengekomen klacht van:

A en B
wonende te C
klagers

tegen:

D
gezondheidspsycholoog
werkzaam te E
wonende te E
verweerder
gemachtigde H. Engels te Roermond

1. Het verloop van de procedure

Het college heeft kennisgenomen van:

- het klaagschrift en de aanvullingen daarop
- het verweerschrift
- de repliek en de aanvulling daarop
- de dupliek.

Partijen hebben geen gebruik gemaakt van de hun geboden mogelijkheid in het kader van het vooronderzoek mondeling te worden gehoord.

De klacht is ter openbare zitting van 8 september 2010 behandeld. Partijen, verweerder bijgestaan door zijn gemachtigde, waren aanwezig. De standpunten zijn toegelicht, waarbij gebruik is gemaakt van een pleitnota respectievelijk pleitaantekeningen, welke zijn overgelegd.

2. De feiten

Het gaat in deze zaak om het volgende:

De klacht betreft de zoon van klagers, hierna de zoon te noemen. Klagers zijn wettelijk vertegenwoordigers van de zoon.

Op 6 januari 2006 is de zoon onder toezicht gesteld. Op 2 april 2009 heeft de rechtbank te Maastricht bepaald dat de zoon wordt geplaatst in een accommodatie voor gesloten jeugdzorg voor een periode van 6 maanden en dat de zoon een persoonlijkheidsonderzoek dient te ondergaan. In april/mei 2009 is in een justitiële jeugdinrichting gestart met psychodiagnostisch onderzoek. Klagers hebben op 17 juli 2009 het verslag ontvangen, ondertekend door de diagnosticus en een staffunctionaris van Bureau Jeugdzorg te E. Op 24 juli 2009 was een afspraak gepland van klagers met de diagnosticus. Klagers hebben daaraan geen gehoor gegeven. Vervolgens is een nieuwe datum gepland op 7 september 2009. Ook daaraan is door klagers geen gevolg gegeven.

3. Het standpunt van klagers en de klacht

Klagers verwijten verweerder - zakelijk weergegeven - het navolgende:

1. het niet verstrekken van of inzage geven in de ruwe testgegevens van het psychodiagnostisch onderzoek en het weigeren de locatie te noemen waar die gegevens zich bevinden;
2. het niet overhandigen van het psychodiagnostisch verslag aan de zoon;
3. het ontbreken van een diagnosestelling in het psychodiagnostisch verslag;
4. het ontbreken van gegevens in een tabel;
5. het opzettelijk tegenwerken van een second opinion;
6. het ontbreken van onderzoeksgegevens omtrent de encopresis en enuresis nocturna bij de zoon, waardoor opzettelijk zorg wordt onttrokken aan de zoon, terwijl hij die nodig heeft en waar hij recht op heeft;
7. het laten ondertekenen van het verslag door een staffunctionaris, waarmee verweerder inzage heeft verschaft in het psychodiagnostisch verslag aan een derde die daartoe niet bevoegd was.

Klagers hebben daartoe, voor zover te dezen van belang kort en zakelijk weergegeven, nog aangevoerd als volgt.

Na lang aandringen door klagers heeft de diagnosticus beloofd dat het psychodiagnostisch verslag op 17 juli 2009 goedgekeurd zou zijn door verweerder. Toen het verslag werd afgeleverd bleek dat te zijn ondertekend door de staffunctionaris van Bureau Jeugdzorg namens verweerder. Het door toedoen van verweerder ondertekenen van het verslag door de staffunctionaris is in strijd met de Wet bescherming persoonsgegevens (Wbp) en de Europese rechten van het kind. Ondanks het meermaals aandringen van klagers op inzage in de ruwe testgegevens van het dossier (vide de brief van 23 juli 2009 aan de diagnosticus), heeft de diagnosticus geweigerd daaraan gehoor te geven, zich daarbij beroepend op de Wbp. De zoon had er mee ingestemd dat klagers de ruwe testgegevens mochten inzien.

Klagers hebben aan de afspraak op 24 juli 2009 geen gehoor gegeven omdat de zoon daarvoor niet was uitgenodigd, verweerder niet aanwezig was en de diagnosticus weigerde inzage te verschaffen in het dossier, inclusief de ruwe testgegevens, en het psychodiagnostisch verslag aan de zoon te overhandigen, waardoor deze zich geen beeld kon vormen over wat er over hem werd verteld en zich niet op het gesprek kon voorbereiden. Klagers beroepen zich op het bepaalde in artikel 7:456 BW en in de Wet op de Geneeskundige Behandelingsovereenkomst (WGBO). Omdat ook op 7 september 2009 niet aan de voorwaarden werd voldaan, hebben klagers de op die datum geplande

afpraak afgezegd. Temeer omdat de diagnosticus plotseling om een toestemmingsverklaring van de zoon vroeg, terwijl er al meerdere exemplaren daarvan bij Bureau Jeugdzorg voorhanden waren. De zoon is sinds enige jaren in behandeling bij een specialist voor encopresis en enuresis nocturna. Vanuit de uithuisplaatsing is daaraan op geen enkele wijze aandacht geschonken. Evenmin zijn er verder afspraken gemaakt. Verweerder heeft niet voldaan aan wat de rechter had opgedragen. Als een persoonlijkheidsonderzoek had plaatsgevonden, was er een diagnose ontstaan, welke zou zijn vermeld in de eindrapportage.

Door het weigeren de locatie van de ruwe testgegevens te noemen werkt verweerder niet mee aan een eventuele second opinion. In het psychodiagnostisch verslag wordt op geen enkele wijze geïndiceerd welke hulp/behandeling dient te worden ingezet, zodat er niets gebeurt. De problematiek van de encopresis en enuresis nocturna had op aangepaste wijze onderzocht moeten worden. Dit is niet gebeurd.

Doordat verweerder opzettelijk de inzage in de ruwe testgegevens voor de zoon en klagers nog steeds niet heeft gerealiseerd, heeft het bespreken van het psychodiagnostisch onderzoek veel vertraging opgelopen en is het verworven recht voor de zoon niet gehonoreerd.

4. Het standpunt van verweerder

Verweerder heeft - beknopt en zakelijk weergegeven – het navolgende opgeworpen. Pas toen de diagnosticus verweerder verzocht naar de onderzoeksrapportage te kijken, is hij bij het onderzoek van de zoon van klagers betrokken.

Het onderzoeksproces heeft vertraging opgelopen doordat meerdere keren de tijd die was gereserveerd voor de bespreking van de onderzoeksrapportage, besteed moest worden aan correspondentie met klagers. Op 17 juli 2009 is de onderzoeksrapportage door verweerder na overleg met de diagnosticus akkoord bevonden. De staffunctionaris heeft het verslag ondertekend omdat verweerder op dat moment in overleg was. Op dat moment was het verslag niet definitief omdat het nog niet met de zoon en/of klagers was besproken.

Klagers hebben vanaf het begin ingezet op het verkrijgen van een kopie van het testmateriaal

(vide de brief van 12 juli 2009). Verweerder heeft zich op het standpunt gesteld dat er sprake was van persoonlijke werkaantekeningen waarvan geen kopie wordt verstrekt. Nog niet vastgestelde rapportages zijn nog geen onderdeel van het dossier en derhalve ook nog niet ter inzage beschikbaar. Overigens zijn de ruwe testgegevens per test in een tabel opgenomen en als bijlage aan de onderzoeksrapportage toegevoegd. Verweerder verwijst voor wat betreft het inzagerecht naar een uitspraak van het F d.d. 15-07-2008.

Klagers hebben de diagnosticus kenbaar gemaakt de onderzoeksrapportage alleen en als eerste te willen bespreken en die bespreking niet op de verblijfplek van de zoon te laten plaatsvinden. Een dergelijk gesprek vindt gewoonlijk plaats door de diagnosticus in aanwezigheid van de gezinsvoogd of hulpverlener. De onderzoeksrapportage wordt gewoonlijk overhandigd tijdens of na de bespreking ervan. Na aanpassingen is de definitieve versie van de onderzoeksrapportage aan alle partijen verstrekt. Waar klagers stellen dat er al meerdere toestemmingsverklaringen bij Bureau Jeugdzorg lagen, merkt verweerder op dat het in casu om een ander soort toestemmingsverklaring ging.

Onderzoek binnen Bureau Jeugdzorg vindt plaats met als doel richting te kunnen geven aan het vervolg van de hulp. Derhalve worden geen diagnoses gesteld, maar worden adviezen gegeven. Klagers hebben op geen enkele wijze te kennen gegeven een

second opinion te willen laten uitvoeren. Er is in dat kader geen verzoek door een deskundige door Bureau Jeugdzorg ontvangen.

Het niet inzetten van hulp en behandeling is geen verantwoordelijkheid van verweerder, maar van de betreffende organisatie. De problematiek van encopresis en enuresis was als zorgpunt bekend. Het verrichte onderzoek is duidelijk op andere zorgpunten gericht, omdat vragen met betrekking tot voormelde problematiek de doelstelling van het onderzoek niet dienen. Verweerder neemt de verantwoordelijkheid voor hetgeen de diagnosticus heeft gedaan.

5. De overwegingen van het college

Als onweersproken is komen vast te staan dat verweerder eerst met het onderzoek van de zoon werd geconfronteerd toen de diagnosticus het onderzoeksrapport met hem doornam. Wel is uit het dossier gebleken dat e-mailcorrespondentie tussen klagers en de diagnosticus gelijktijdig in kopie aan verweerder werd gemaïld.

Het verzoek van klagers om inzage in de ruwe testgegevens te hebben was gericht aan de diagnosticus. Die heeft dat geweigerd. Van die weigering en de redengeving had verweerder via het aan hem per cc gestuurde email bericht op de hoogte kunnen zijn.

Toen verweerder zelf later door een van klagers telefonisch werd benaderd met de vraag om kopieën van de ruwe testgegevens te krijgen, heeft hij daarop afwijzend gereageerd. In de beleving van klagers dat in dat geval bespreking van het verslag geen zin had, hebben klagers de afspraak van 24 juli 2009 afgezegd. Dit had verweerder kunnen voorkomen door in voormeld telefoongesprek dan wel op andere wijze aan te geven dat aan klagers weliswaar geen kopieën konden worden verstrekt, maar dat inzage onder zijn (bege)leiding wel mogelijk was. Verweerder heeft door dat na te laten het idee van klagers dat de geplande bespreking geen zin had niet kunnen wijzigen in een positieve opstelling.

Zo er al sprake zou zijn van een huishoudelijk reglement van Bureau Jeugdzorg, inhoudende dat ook geen inzage van ruwe testgegevens wordt gegeven, dan ontslaat zulks verweerder niet van de verplichting te handelen als wettelijk voorgeschreven.

Dit brengt mede dat de klacht als hiervoor vermeld onder 3.1. gegrond wordt bevonden.

De klacht dat geweigerd is het psychodiagnostisch verslag aan de zoon te overhandigen, is naar het oordeel van het college ongegrond, nu klagers zelf hebben aangegeven dat het psychodiagnostisch verslag eerst met hen besproken moest worden en de zoon daartoe ook de vereiste toestemming had verleend.

De klachten als vermeld sub 3.3. en 3.6. hebben te maken met het doel van de opdracht, op basis waarvan het onderzoek werd verricht. Naar het oordeel van het college kan niet worden geconcludeerd dat verweerder door het niet vermelden van een diagnosestelling en het achterwege laten van onderzoek naar de encopresis en enuresis te kort geschoten is in de zorgvuldigheid waarmee het onderzoek moest worden verricht. Deze klachten worden dan ook ongegrond bevonden.

Nu vast is komen te staan dat het ontbreken van gegevens in een tabel is gecorrigeerd voordat het definitieve verslag is uitgereikt, is de daarop gerichte klacht als vermeld sub 3.4. ongegrond.

De klacht betreffende het tegenwerken van een mogelijke second opinion is reeds daarom ongegrond, nu duidelijk is geworden dat van het vragen van een second opinion geen sprake is geweest.

Met betrekking tot de hiervoor sub 3.7. vermelde klacht merkt het college op dat het verweerder vrij stond het verslag door iemand van Bureau Jeugdzorg in zijn opdracht te laten ondertekenen. Er zijn geen feiten en/of omstandigheden gebleken die de vrees van klagers rechtvaardigen dat deze persoon daarmee ook inzage heeft gehad in het verslag. Ook deze klacht behoort naar het oordeel van het college ongegrond te worden verklaard.

Tijdens de behandeling van de zaak is gebleken dat verweerder van deze klacht veel heeft geleerd. Nu de klacht slechts op één onderdeel gegrond wordt bevonden acht het college de maatregel van waarschuwing te dezen passend.

6. De beslissing

Het college:

- verklaart de klacht gedeeltelijk gegrond als hiervoor overwogen en wijst deze voor het overige af
- legt de maatregel van waarschuwing op.

Aldus beslist door mr. P.G.T. Lindeman-Verhaar, als voorzitter, mr. J.M.P. Drijkoningen, als lid-jurist, R.J. Takens, L. de Nobel en M.W.D. Nijhoff-Huysse, als leden-beroepsge-noten, in aanwezigheid van mr. M. van der Hart als secretaris, en in het openbaar uitgesproken op 19 oktober 2010 in aanwezigheid van de secretaris.

secretaris
voorzitter